העיקר שכחתי

מ. זושצ'נקו
צייר ג. באליק.

היה היה פעם ילד בשם אנדריושה ריז'נקיי. היה זה ילד פחדן. הוא פחד מכל, מכלבים, מפרות, מאווזים, מעכברים, מעכבישים ואפילו מתרנגולים. אבל במיוחד הוא פחד מילדים אחרים.
אמא של הילד הצטערה מאוד, מאוד שיש לה בן פחדן כזה, ולכן בוקר אחד אמרה לו:
"זה רע מאוד שאתה מפחד מכל דבר. רק לאנשים אמיצים טוב בעולם. רק הם מנצחים אויבים, מכבים שריפות ובאומץ מטיסים מטוסים. לכן כולם אוהבים אותם וכולם מכבדים אותם. נותנים להם מתנות ואותות הצטינות. ופחדנים לא אוהב אף אחד. רק צוחקים מהם ומתגרים בהם. ולכן חייהם קשים, עצובים ולא מעניינים."
והילד אנדריושה ענה לאמו "מעתה, אמא, אהיה אדם אמיץ." ובמילים אלה הוא יצא לשחק בחצר. ושם ילדים שיחקו בכדורגל. הילדים האלה הטרידו תמיד את אנדריושה . והוא פחד מהם כמו מאש, ותמיד ברח מהם. אך הפעם לא ברח. הוא קרא

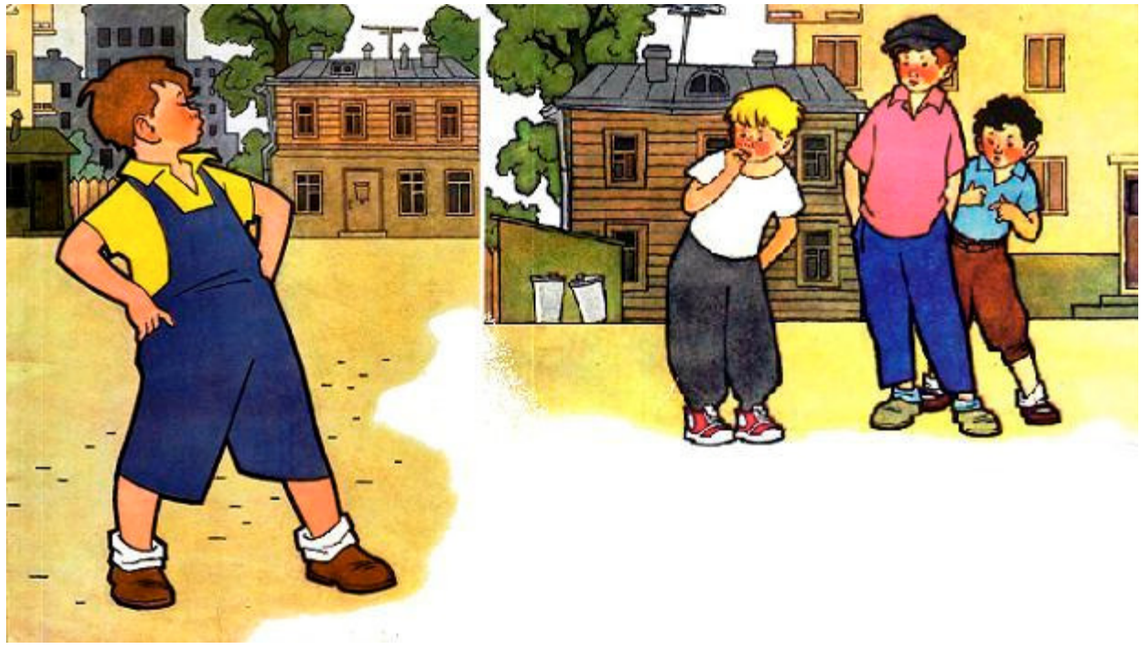

להם "הי, אתם, ילדים! היום אני לא מפחד מכם!"
הילדים הופתעו שאנדריושה קורא להם באומץ כזה, ואפילו נבהלו קצת בעצמם. ואחד מהם, סנקה פאלוצ'קין, אמר "היום לאנדריושה ריז'נקיי יש משהו

נגדנו. מוטב שנלך כי
עוד עלול להתנפל
עלינו."
אך הם לא הלכו. אחד
תפס לאנדריושה באף.
שני הוריד לו כובע
מראשו. שלישי נתן לו
סטירה באגרוף. במילה
אחת הם הכו את
אנדריושה. והוא בבכי
חזר הביתה.
בבית ניגב אנדריושה
את דמעותיו ואמר
לאמא "אמא, היום הייתי
אמיץ, אך שום דבר טוב לא יצא מזה."
ואמא אמרה "ילד טיפש. לא מספיק להיות אמיץ,
צריך להיות גם חזק. באומץ בלבד לא ניתן להשיג
דבר."
ואז אנדריושה לקח בהסתר את המקל של סבתא
ועם המקל יצא החוצה. "עכשיו אהיה חזק, כפי

שצריך" חשב "עכשיו, אם הילדים יתנפלו עלי,
אגרש את אותם לכל הרוחות."

אנדריושה יצא לחצר עם המקל, אבל הילדים כבר
לא היו שם. בחצר הסתובב רק כלב, שתמיד
הפחיד את אנדריושה .
אנדריושה הניף את המקל ואמר לכלב "אם רק

תנסה לנבוח עלי, תקבל מכות ממני. ראה איזה מקל חזק יש לי ובו אדפוק בראשך."

הכלב התחיל לנבוח והתנפל על אנדריושה . אנדריושה הרביץ לו פעם או פעמיים עם המקל בראש, אבל אז הכלב בא מהצד וקרע לאנדריושה את מכנסיו.
אנדריושה רץ בבכי הביתה. ובבית ניגב את הדמעות ואמר לאמא "אמא, איך זה קורה? היום הייתי אמיץ וחזק ושום דבר טוב לא יצא מזה. כלב קרע לי את המכנסיים וכמעט ונשך לי ברגל."
ואמא אמרה "אך, אתה ילד טיפש! לא מספיק להיות אמיץ וחזק. צריך להיות נבון. צריך לחשוב ולדמיין. ואתה נהגת בטיפשות. הנפת את המקל והרגזת בכך את הכלב. לכן הוא קרע את מכנסיך. אתה אשם בעצמך."

אמר אנדריושה לאמו "מעכשיו אהיה נבון ואחשוב כל פעם כשיקרה לי דבר מה." והוא שוב יצא לשחק בחצר. שם לא היו כבר ילדים וגם לא כלב. ואז אנדריושה ריז'נקיי יצא לרחוב כדי לראות איפה הילדים. הילדים התרחצו בנהר. אנדריושה הסתכל איך הם מתרחצים.
ופתאום ילד אחד, סנקה פאלוצ'קין, שקע קצת במים והתחיל לצעוק "אוי, תצילו! אני טובע!"
הילדים נבהלו ורצו לקרוא למבוגרים שיצילו את סנקה.
אנדריושה קרא לסנקה "חכה! תכף אבוא להציל אתך!"
אנדריושה רצה כבר לקפוץ למים אבל אחר כך התחיל לחשוב "לא, אני שוחה רע מאוד, וגם לא יהיה לי מספיק כוח כדי להוציא את סנקה. אנהג בחכמה. אכנס לסירה ובסירה אשוט אליו."
ושם על החוף עמדה סירת דייגים. אנדריושה דחף את הסירה מהחוף וקפץ לתוכה. בסירה היו משוטים. אנדריושה התחיל להכות בהם במים, רק שום דבר לא יצא מזה, כי הוא לא ידע לחתור.

והזרם משך את הסירה לאמצע הנהר. ואנדריושה מרוב פחד התחיל לצעוק.
באותו הזמן עברה בנהר סירה אחרת. בסירה זו ישבו אנשים. אנשים אלה הצילו את סנקה פלוצ'קין. ואחר כך הם השיגו את סירת הדייגים, חיברו אותה בחבל והביאו לחוף.
אנדריושה חזר הביתה, נידב את הדמעות ואמר לאמא "אמא, היום הייתי אמיץ ורציתי להציל ילד. הייתי נבון כי לא קפצתי למים אלא שטתי בסירה.

הייתי היום חזק כי דחפתי את הסירה מהחוף ודפקתי במשוטים כבדים במים. אבל שום דבר טוב לא יצא מזה."
ואמא אמרה "אוי ילדי!
שכחתי להגיד לך את הדבר העיקרי. לא מספיק להיות אמיץ, חכם וחזק. צריך גם לדעת דברים. צריך לדעת לחתור, לדעת לשחות, לרכב על סוס, לטוס במטוס. צריך לדעת הרבה. צריך לדעת חשבון, כימיה וגיאומטריה.
וכדי לדעת את הכל צריך ללמוד. מי שילמד יהיה חכם,
ומי שחכם צריך להיות אמיץ. וכולם אוהבים איש אמיץ וחכם, כי הם מנצחים אויבים, מכבים שריפות, מצילים אנשים וטסים במטוסים.
ואנדריושה אמר "מעכשיו אתחיל ללמוד."
ואמא אמרה "כך יפה."